

Duurzame daken zonder afschot

Met deze nieuwe rubriek zet Erik Steegman, Dakenman van het Jaar 2016, zijn column op een nieuwe manier voort. Hij zal ons maandelijks op de hoogte houden van ontwikkelingen in de dakenbranche vanuit het perspectief van NDA.

Ouderen onder ons kennen nog de term 'mastiek'. Tot 1970 zijn deze daken aangelegd en de meeste zullen inmiddels wel gerenoveerd zijn. De jongere, aankomende dakdekkersgarde zal alleen via de theoretische dakenopleidingen nog in aanraking zijn gekomen met het woord 'mastiek' of het latere 'dakleer'. Mastiek als restproduct vanuit de steenkoolindustrie en het latere dakleer zijn inmiddels als dakbedekking al heel lang verdwenen en vallen ook nog eens onder ernstig chemisch afval vanwege o.a. de teerhoudende grondstoffen.

Wel zijn ze door de kenners vaak bestempeld als 'duurzaamste dakbedekking'. Mastiek vloeyde in de zomer rijkelijk en als er een gaatje in zat, was dat door de warmte ook weer snel dicht. Het einde van de levensduur naderde wanneer het grind, altijd aanwezig als ballast, wegzakte en de plaats ging overnemen van het mastiek. Deze daken lagen gemakkelijk 30 jaar of meer. Uiteraard lag een mastiekdak nooit op afschot, anders schoof het materiaal zo de afvoer in. Een permanent waterlaagje was geen enkel probleem!

Als vervanger van mastiek kwamen daarna bitumineuze materialen op de markt die na een korte periode minder duurzaam bleken te zijn. Het verplichte afschot (in het kader van versneld regenwater van het dak af) werd ingesteld als regel in de latere Vakrichtlijn, NEN-normering en bovendien in alle productcertificaten. Vanuit verwerkingsvoorschriften mochten materialen alleen verwerkt worden met een bij voorkeur ruim afschot. Als er schades ontstonden middels *mud curling* of *-cracking* werd vaak de claim door producenten afgewezen en lag het aan de detaillering

zonder afschot die de dakdekker tenslotte had geaccepteerd. Ook bij kwaliteitsbewaking via organisaties zoals BDA, Dakmerk, DIAC e.a. worden tot op de dag van vandaag dakbedekkingsconstructies zonder afschot direct door de technici afgekeurd.

Ik zie zelf nog de rapportage voor mij van Dick Wapstra, indertijd beschreven in het vakblad vanuit de technische afdeling van de brancheorganisatie. Hij waarschuwde de dakdekker omtrent staand water in de fundering: 'Geen garantie geven op het plaatsen van funderingsstroken als hier sprake is van staand water, bitumen is niet langer getest dan op 72 uur staand water!' Voor de kunststof producenten met hun EPDM en PVC dakbanen een directe reden om terug te slaan richting de toen machtige bitumenindustrie: 'Kan bitumen dan wel tegen staand water op een dak?' Ook *Roofs* berichtte in 1998 al: 'Stilstaand water is funest voor het dak!'

En toen kwam stilaan ook de groenmarkthovenier (met zijn groensysteemproducent) die als dakhovenier werd ingezet om een lichtgewicht begroeide ballast aan te brengen. Drainagesystemen die water bufferen in zowel substraat als in de kunststof eierdop-achtige systemen. Noodzaak voor het begroeide dak, maar ook ingericht voor een afschotdak waar het overtollig water naar de afvoer loopt met het laatste water in de verdamping. Tot nu toe geen enkele beperking: goed voor het dak, de dakdekker en het begroeide dak met zijn hovenier. Samen zijn zij al die jaren aan de gang gegaan met aandacht voor duurzame waterdichte oplossingen en biodiverse oplossingen.



Erik Steegman NDA Duurzaam Dak Concept

EN NU!

Ja, tot het moment dat Stowa en Rioned zich ook met het dak gingen bemoeien. Waterbufferende en waterbergende maatregelen om het klimaat te verbeteren. Piekbelastingen van steeds zwaarder wordende regenbuien opvangen op retentiedaken (NL), polderdaken (020) of slimdaken (010). Daken met kratten en rechtstreeks op de dakbedekking staand water, wat af en toe weer wordt weggeleid naar de bestaande afvoeren middels bij voorkeur elektronische sluisjes en slimme afvoeren. Daken, bij voorkeur zonder afschot en ook daken waar je niet gemakkelijk met calamiteiten aan de waterdichte laag bij kan komen.

En de dakdekkersmarkt? Die is eindelijk wakker geschud. Daken zonder afschot die niet meer afgekeurd mogen worden, fabrikanten die zwart op wit moeten aangeven dat het door hen geleverde materiaal die langdurige weerstand kan geven voor staand water en een dakdekkersmarkt die zich moet gaan afvragen: hoe gaan wij dit op een juiste manier integreren? Het is te laat om het staand water nog tegen te houden. Het woord klimaatadaptie heeft nu ook direct met waterdichting en het dakdekkersbedrijf te maken, met betrekking tot eisen voor de kwaliteit van de waterdichting, langdurige waterdichte garantie en een denken in een duurzaam dak concept!

Laten wij als dakexperts maar snel gaan werken aan oplossingsgerichte maatregelen, minimale eisen en verwerkingsvoorschriften voor waterdichting van groen- blauwe daken t.b.v. Vakrichtlijn, Omgevingswet (vervanger van o.a. bouwbesluit 2012) KOMO-certificaat, enzovoorts. Zonder overigens

maar even snel te roepen: dan maar een drielaags bitumineus systeem. De groenboeren gaan dankzij bepalingen van grote steden onverschrokken verder in de bouw van dit soort daken.

En wee je gebeente voor degene die ooit nog een dak zonder afschot klakkeloos afkeurt...■

Dit artikel kunt u lezen op www.roofs.nl

